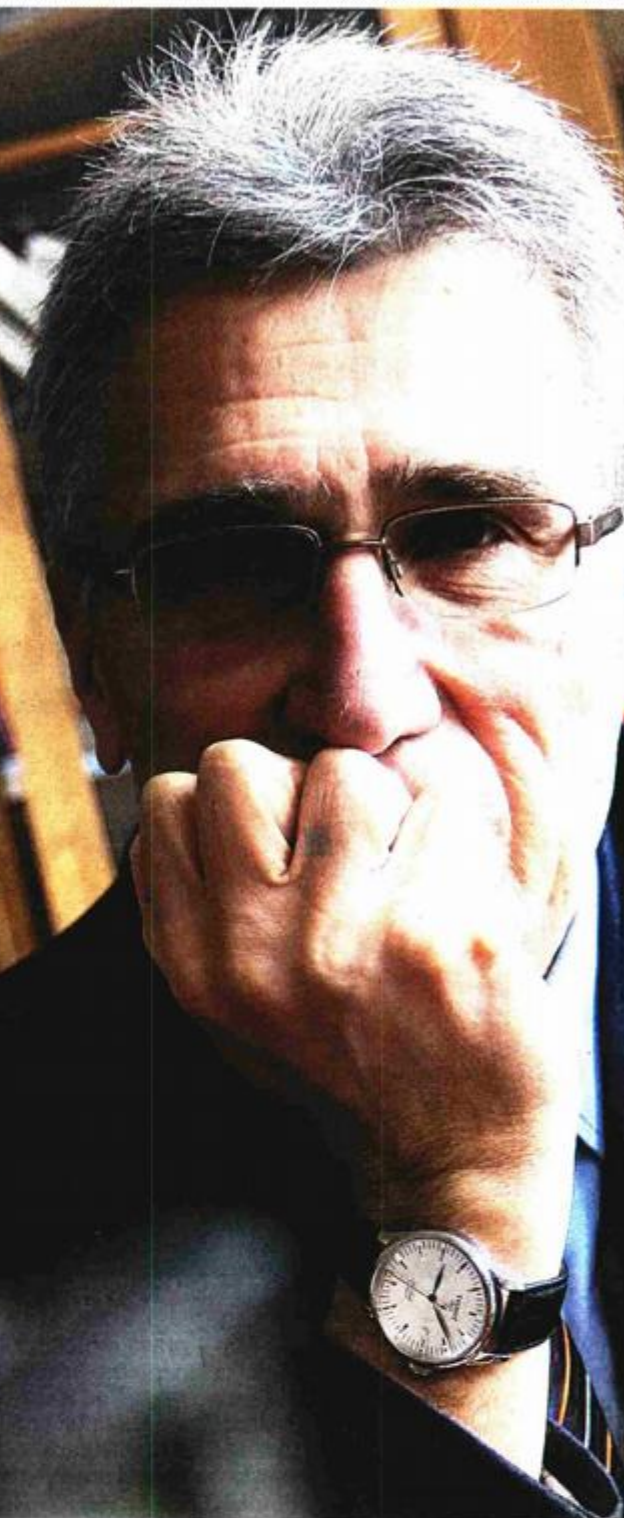

U PRVOM RAZGOVORU ZA NOVINE NAKON 25 GODINA ŠUTNJE NEKADA JEDAN OD NAJMOĆNIJIH KOMUNISTIČKIH POLITIČARA GOVORI O OPTUŽBAMA, O MILANOVIĆU, RAČANU, ŠUVARU, ŠPILJAKU, TRIPALU...

Uznemireni kolega dr. Ivo Bićanić koji me tužio za plagijat, u 10 godina prijavio je 12 kolega s katedre na kojoj nas je 20

Ivo Družić

Kvalificiran sam za predsjednika Vijeća za znanost, kaže prof. Družić, s kojim je **razgovarao Zdravko Milinović**

N

akon 25 godina svojevrstne javne šutnje o političkim temama, prof. dr. Ivo Družić progovorio je za novine. Nije mogao prešutjeti optužbe da je u jednom znanstvenom radu krivotvorio rezultate istraživanja. Slučajno ili ne, optužbe su pale baš kada je u Saboru izabran za predsjednika Vijeća za znanost, obrazovanje i tehnologiju. Osamdesetih godina Ivo Družić bio je jedan od najmoćnijih komunističkih političara u Hrvatskoj. U poznatim tzv. frakcijskim sukobima otvoreno se suprotstavio tada moćnijem i jačem Stipi Šuvaru. Svrstavalo ga se uz bok svemoćnog, ali tada već za penziju spremnog, Miku Špiljaka. Krajem osamdesetih Ivica Račan ga je pobijedio na tajnim izborima za šefa hrvatske Partije. S pedesetak godina napustio je aktivnu politiku. U javnosti je govorio samo o uskostručnim ekonomskim temama. Na drugom katu Ekonomskog fakulte-

.....
Dovoljno sam "prepoznatljiv u znanosti" jer imam 15 samostalnih znanstvenih knjiga, tri sveučilišna udžbenika kojima sam urednik i suautor te 90 znanstvenih radova

.....
Svi moji radovi anonimno su recenzirani i registrirani ili u relevantnim međunarodnim bazama ekonomske literature ili u Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji

ta u Zagrebu, koji se nalazi na kraju nekadašnje Ulice socijalističke revolucije, "desno, pa opet desno do kraja", kabinet je profesora Ive Družića koji predaje Makroekonomiju i gospodarstvo Hrvatske te Ekonomsku povijest na postdiplomskom. Ističe da je utemeljitelj Urbane ekonomike, Ekonomike energetike i Croatian Economy na engleskom programu EF. Kao istraživač i gost profesor bio je na sveučilištima u SAD-u, Velikoj Britaniji i Kini.

:: Napadaju vas da ste "neprepoznatljivi u znanosti". Što kažete na tvrdnje da nemate citata u relevantnim bazama?

Čovjek prirodno voli da ga se hvali. No

Bićanić tvrdi da smo Tica i ja u tablici prije 12 godina i grafikonu prije tri godine, koji navode podatke za 100 godina, za četiri godine krivotvorili podatke. Odmah smo se očitovali

kritika je korisnija jer ga čuva od njega samoga odnosno od vlastita ega. Stoga sam zahvalan svojim kritičarima. Uz kritiku očekivao sam ipak malo više objektivnosti. Držim pak da sam sa pet samostalnih znanstvenih knjiga, tri sveučilišna udžbenika kojima sam urednik i suautor te 90 znanstvenih radova objavljenih u zemlji i inozemstvu dovoljno prepoznatljiv. Svi su radovi anonimno recenzirani prije objavljivanja i registrirani ili u relevantnim međunarodnim bazama ekonomske literature i/ili u Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji, sukladno uvjetima za izbor u znanstveno-nastavna zvanja u znanstvenom polju ekonomije.

:: Jeste li po tome kvalificirani za predsjednika Vijeća za znanost, obrazovanje i tehnologiju?

Uvijek ima boljih i pametnijih. Držim pak da sam opsegom i rezultatima znanstveno-istraživačkog i nastavnog rada i praktičnim iskustvom sasvim kvalificiran za tu stručnu dužnost, koja, usput, nije profesionalna i obavlja se uz redovan posao.

:: Što kažete na optužbe vašega kolege profesora Ive Bićanića za krivotvorenje rezultata znanstvenog istraživanja?

Mene i profesora Ticu tužio je kolega da smo u jednoj tablici prije 12 godina i grafikonu prije tri godine koji navode podatke za 100 godina, za četiri godine

krivotvorili podatke. Odmah smo se očitovali. Inače je ustaljena akademska praksa da autori na zahtjeve zainteresiranih stručnjaka dostavljaju sve rezultate i/ili metodološka objašnjenja ako su dijelom ispuštena zbog karaktera publikacije. Zao mi je što je kolega ispustio taj bitan element stručne komunikacije i nije zatražio detaljnija objašnjenja prije nego što je istodobno i Etičkom povjerenstvu i redakciji jednih dnevnih novina poslao prijavu.

:: Kako ste došli do podataka o BDP-u u NDH i 1914-1918? Bićanić kaže da takvih podataka nema i da ih je nemoguće izračunati odnosno da su izmišljeni.

U zadnjih 15-ak godina uložili smo velik napor u istraživanju dugoročnih obilježja hrvatskog razvoja i procjeni ekonomske aktivnosti, služeći se relevantnim znanstvenim metodama od ekspertnih procjena do nelinearne ekonometrijske interpolacije. Slični su izračuni brojni u svjetskoj i domaćoj znanstvenoj literaturi. To smo detaljno obrazložili u očitovanju. Naši se rezultati mogu kritizirati i osporavati, ali nikako ne prikazivati krivotvorinama.

:: Nakon svega toga dali ste ostavku na mjesto predsjednika Etičkog povjerenstva Ekonomskog fakulteta. Zašto? Bilo bi apsurdno da kao predsjednik Etičkog povjerenstva vodim postupak

**Bilo bi
apsurdno da
kao predsjednik
Etičkog
povjerenstva vodim
postupak protiv
samog sebe. Stoga
sam isti tren dao
ostavku**

uz praksu i funkcije koje obavljate?

U posljednjih 15-ak godina bio sam voditelj tri znanstvena međunarodno recenzirana projekta koja je financiralo Ministarstvo znanosti. Istodobno sam vodio 10-ak znanstveno-stručnih projekata suradnje s gospodarstvom zbog kojih se prije nekoliko godina podigla medijska halabuka uz kojekakve insinuacije. Zvane su tvrtke s kojima smo surađivali koje su popunjavale upitnike o korisnosti naših projekata, radene su čak i tablice u medijima s imenima i iznosima. A za čitavo to vrijeme nitko, osim naručitelja, nije pokazao želju za stručnom kritičkom raspravom o javno objavljenim nalazima tih projekata. Na temelju naše studije isplativosti, inozemna je banka, na primjer, jednoj domaćoj tvrtki odobrila investicijski kredit veći od 90 milijuna eura. U drugom projektu na temelju naše ekonomske argumentacije bitno je poboljšana pozicija domaćeg partnera u predviđenom zajedničkom ulaganju.

:: Afere kao da odjednom idu uz vas jedna za drugom, najprije Plinacro, pa Vijeće, pa afera zbog plagijata...?

Koliko god vam se čini da ste pripremljeni za takve stvari uvijek vas zatekne nerazmjer između "bogatstva" naslova i "siromaštva" stvarnih argumenata u tekstovima. Uzmite Plinacro i "afere" da sam pogodio supruzi premijerova šefa kabineta. Ma dajte molim vas. Čim smo imenovani u Nadzorni odbor htjelo nas se "zbrzati" u donošenje ekonomski nedovoljno obrazloženih milijunskih investicijskih odluka, neprimjerene menadžerske ugovore i koješta drugo. U situaciji kada predsjednik Nadzornog odbora cjelokupnom svojom osobnom imovinom odgovara za zakonitost poslovanja, tko bi bio toliko lud da za honorar od 2000 kuna mjesečno riskira svoju imovinu kako bi nekom učinio privatnu uslugu? Da bih sebi pravno zaštitio leđa angažirao sam mladog ali izuzetno sposobnog odvjetnika Mladena Prku u čiji ljudski i stručni integritet imam puno povjerenje. To se pokazalo punim pogotkom. Moram naglasiti da je nakon rekonstrukcije uprave uspostavljena puna suradnja s Nadzornim odborom, a Plinacro vrlo uspješno posluje.

:: Kako ste uopće došli na te funkcije. Preko starih ili novih kontakata u politici?

Prije desetak godina Fakultet je radio stručnu podlogu za konstituiranje Zagrebačkog holdinga. Studija je u osnovi ugrađivala iskustva bečkog i Münchenskog holdinga. Ponudili smo više modela. Nažalost, nijedan od naših prijedloga nije na kraju usvojen. Prije nekoliko godina, Boris Šprem, kao predsjednik Gradske skupštine, zamolio me da se kao predsjednik Nadzornog odbora stručno angažiram u sanaciji Zagrebačkog holdinga, zajedno s prof. Kregarom, dr. sc. Draganom Kovačevićem i magisticom ekonomije Anđelkom Bunetom.

:: Je li vas ikada zvao gradonačelnik Milan Bandić?

U početku je Ljubičić tražio da izradimo studiju. Odlučili su se za neki drugi koncept i, koliko ja znam, upravo je Bandić tako presudio.

:: Kakav je vaš odnos s premijerom Zoranom Milanovićem? Kažu da je inzistirao da vi budete predsjednik Vijeća.

Naš je odnos vrlo korektan i u pravilu fokusiran na moj stručni angažman u tvrtkama u kojima sam u sastavu nadzornih odbora. Spreman je saslušati stručne argumente i onda kad se ne slaže. Upoznali smo se uoči izbora prije nekoliko godina prigodom mog imenovanja u NO Zagrebačkog holdinga. Nakon parlamentarnih izbora me zajedno sa svojim suradnicima zamolio da uđem u NO Podravke i Plinacra. Što

Milanovićeva oca Stipu poznajem i u pristojnim smo odnosima. No on nije bio poveznica s premijerom nego Šprem i neki drugi ljudi

se tiče Nacionalnog vijeća, vidjeli ste da me on nije ni predložio ni izabrao, ali cijenim ako me je kao stručnjaka podržao.

:: Je li poveznica među vama bilo poznanstvo s njegovim ocem Stipom Milanovićem, suradnikom Mike Tripala, s kojim ste i vi surađivali?

Gospodina Stipu Milanovića dugo poznajem i u pristojnim smo odnosima. No on nije bio poveznica nego, kako sam već kazao, Boris Šprem i neki drugi ljudi. Osim toga, među nama je prilična dobna razlika pa smo s Mikom Tripalom surađivali u različita vremena.

:: Ima li politika prevelik utjecaj na biranje članova Vijeća? Što je s argumentima i prijedlozima struke?

Moram biti vrlo decidan. Prvo, svi su kandidati predlagani sukladno proceduri. Drugo, ako i ovlaštate pogledate stručne životopise izabranih članova brzo ćete vidjeti da se radi o izuzetno kvalitetnim znanstvenicima i nastavnicima iz gotovo svih relevantnih područja. Treće, u sastavu Vijeća su, razvidno, ljudi vrlo različitih svjetonazorskih pa i političkih opredjeljenja, što je valjan argument da je utjecaj dnevne politike bio ograničen. Želim naglasiti da se radi o kontinuitetu. Tijekom gotovo 25 godina hrvatske državne samostalnosti članovi akademske zajednice različitih političkih opcija koji su se angažirali kao zastupnici i ministri uspjeli su u bitnim strateškim elementima sačuvati autonomiju i osigurati napredak akademske zajednice. Mora im se priznati da su, bez obzira na to kojoj strani pripadali, kad se radi o razmijevanju uloge i značenja akademske zajednice u pravilu nastupali kao znanstvenici u politici, a ne političari u znanosti. Nadam se da ću na ovoj ipak sporednoj dužnosti biti na razini njihovih pregnuća.

:: Zašto je to Vijeće sad tako važno?

Rekao bih zbog evidentnih potencijala znanosti i obrazovanja. Za razliku od drugih indikatora, znanost i obrazovanje od 1990. bilježe kontinuiran napredak čime postaju ključan potencijalan čimbenik oporavka i razvoja Hrvatske. U relativnim komparacijama nismo lošiji od drugih i ne trebamo zazirati ni od koga, a učiti trebamo od boljih. Početkom devedesetih imali smo nešto više od 70 tisuća studenata, a danas ih je oko 140 tisuća. Prije samo 10 godina diplomiralo bi ih oko 10 tisuća, a danas ih diplomira 30 tisuća. Imamo 12-13 tisuća doktora znanosti i još nekoliko tisuća stručnih i tehničkih suradnika. To su veliki rezultati kojima smo se približili 20% tercijarno obrazovanih u strukturi radne snage. Razvijene zemlje EU na više od 30%, a cilj im je 40% i više. Naravno, to uključuje kritičku raspravu o postojećem stanju, o kriterijima individualne izvrsnosti i međunarodnom rangiranju institucija.

:: Smanjuju se izdaci i za obrazovanje. Može li se govoriti o prevelikim troškovima visokog obrazovanja i o hiperprodukciji visokoobrazovanih?

Ako detaljnije usporedite statistiku diplomiranih studenata sa kvalifikacijskom strukturom nezaposlenih koji prvi put traže posao, nema argumenta za tvrdnju da se visokoobrazovani u

prosijeku teže zapošljavaju. Naprotiv, prije bi se mogli naći argumenti da se u ukupno lošoj situaciji visokoobrazovani relativno brže zapošljavaju. Što se tiče samog obrazovanja, nisu uvijek sredstva glavni problem. Ima situacija kada bolja organizacija može promijeniti stvari. Vjerujem da je moguće organizirati sustav u kojem će naši ponajprije mladi istraživači i nastavnici moći svakih tri do pet godina barem jedan semestar provesti na inozemnim sveučilištima. To podrazumijeva i inozemne profesore na našim sveučilištima. Vjerujem da je moguće na znatnom broju naših fakulteta potaknuti paralelnu nastavu na engleskom jeziku. Već postoje korisna iskustva engleskog programa s inozemnim studentima na Medicinskom i Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Inače, cijeli sustav visoke naobrazbe košta oko 1,5% državnog proračuna. Daljnje rezanje ionako skromnih izdvajanja bio bi vrlo pogrešan potez.

:: Kad iz gospodarstva kažu da žele veće uključivanje znanosti, koliko je to poza, a koliko stvarna potreba?

I ovdje se valja osloniti na postojeća dobra iskustva suradnje ne otkrivajući toplu vodu. Opstanak malog i nužno otvorenog hrvatskog gospodarstva u bitnome ovisi o njegovoj izvoznj konkurentnosti. Konkurentnost u bitnome ovisi o produktivnosti. Produktivnost pak ima dva ključna čimbenika. Jedan je organizacija i intenzivnost rada na postojećoj tehnologiji. Neki primjeri pokazuju da je u tvrtkama domaćih vlasnika stvarno korištenje radnog vremena do 30% niže od tvrtki u inozemnom vlasništvu zahvaljujući lošijoj organizaciji i sustavu nagrađivanja. Tu su stvarna poboljšanja moguća angažmanom i društvenih i tehničkih znanosti. Drugi čimbenik su nove tehnologije koje naši poduzetnici, pogotovo mali i srednji, često ne mogu pratiti.

:: Da ste znali da će vam javno osporavati stručni integritet, biste li prihvatili kandidaturu za predsjednika Nacionalnog vijeća? Bolje rečeno, što vam je sve to trebalo?

Vidite, ubrajajući moje studentske dane, u akademskoj sam zajednici proveo više od 40 godina. Puno lijepoga što mi se u životu dogodilo s njom je povezano. Tu sam na drugoj godini studija sreću svoju današnju suprugu i otad smo zajedno, s troje sada već odrasle djece. Pomogao sam da se 15-ak mladih ljudi na mojoj katedri uspješno uputi u samostalan znanstveno-nastavni rad. Kao gostujući profesor i istraživač vidio sam dobar dio svijeta. Riječju, imao sam rijetku sreću raditi posao koji volim u akademskom okruženju svog fakulteta kojemu sam, uza sve njegove mane i probleme, bezuvjetno lojalan. A kada je dug tako velik postoji i velika ljudska obaveza da se barem dio tog duga vrati ne samo sredini u kojoj ste ponikli nego i, nadam se da neće zvučati patetično, široj zajednici odnosno hrvatskoj državi koja je to omogućila.

:: Jesu li vam nudili, kako kažu, i neke puno značajnije funkcije?

Ne. Radilo se uvijek o stručnom angažmanu.

:: Jeste li vi bili rigidni komunist? Jeste li doista bili protiv višestranačkih izbora?

Koliko god čovjek navikao na svašta, teško se koji put nositi s toliko očito neistinitim ponavljanim komentarima. U TV sučeljavanju Ivice Račana i mene 1989., obojica smo se izjasnili za što skorije višestranačke izbore najmanje mjesec dana ranije nego što je bilo koji partijski organ donio političku odluku da se u ide u demokratske izbore. Prije

protiv samog sebe. Stoga sam isti tren dao ostavku kako bi se proces mogao učinkovito obaviti. Radi se o pomalo bizarnoj situaciji jer je dotični kolega u posljednjih 10-ak godina od 20 članova naše zajedničke Katedre, najmanje 12-oricu tužio Etičkom i/ili Stegovnom povjerenstvu i/ili prijavljivao Katedri, Fakultetskom vijeću, sveučilišnim tijelima i tijelima Ministarstva. No bez obzira na to i s punim obzirom prema uznemirenom kolegi, mene se izborom za predsjednika Nacionalnog vijeća valja podvrći još detaljnijoj i strožij provjeri glede etičkih načela.

:: Jesu li protiv vas sveučilišni profesori sa svojim stručnim argumentima ili sve ima i političku pozadinu?

Potpuno je netočno to što ste rekli. Mene je sukladno propozicijama javnog poziva predložila skupina s više od 30 članova akademske zajednice sa svih hrvatskih sveučilišta uključujući i 10-ak fakulteta u Zagrebu te nekolicinu akademika. Predložio me je i Rektor-ski zbor, pri čemu je rektor Bjeliš imao izdvojeno mišljenje jer je Senat Sveučilišta u Zagrebu već ranije utvrdio svoje kandidate, što držim korektnim. Demokratska rasprava sa suprotstavljenim stavovima provedena je u Saborskom odboru. Hrvatski je sabor demokratski, većinom glasova, donio odluku.

:: Koliko je vaš znanstveni rad vezan

Do procjene BDP-a u NDH i od 1914. do 1918. došli smo služeći se svjetski relevantnim znanstvenim metodama od ekspertnih procjena do nelinearne ekonometrijske interpolacije

Tko bi bio toliko lud da za honorar od 2000 kuna mjesečno u Nadzornom odboru, riskira svoju imovinu kako bi nekom učinio privatnu uslugu!

POLITIČKI RAZLAZ S RAČANOM ZBOG PITANJA BUDUĆNOSTI HRVATSKE LJEVICE

Tražio sam da Miko Tripalo bude počasni predsjednik SDP-a

par godina je čini mi se TV Nova emitirala dio te emisije. Od 1991. do 1994. postoji barem 50 tonskih i slikovnih zapisa uglavnom u lokalnim medijima mojih nastupa kao člana Predsjedništva i Glavnog odbora SDP-a. Svima koje zanima istina o tim vremenima, posebice novinarima, preporučio bih da gledaju autentične snimke.

:: Zanimljivo, o vama dobro govore Tomac, Zuppa, Kregar, ali Gordana Grbić kaže da ste bili partijski konzervativac.

Uz dužno poštovanje, ne bih komentirao mišljenja drugih nego opet uputio na dokumente i snimke. Početkom 1989., kada nitko nije još ni govorio o višestranačju, na izravno televizijski prenošenoj sjednici u Beogradu, usred hrvatske šutnje, javno i gledajući se u oči kritizirao sam Miloševića postavljajući mu direktna pitanja. To me privremeno pretvorilo u "medijsku zvijezdu". Čini mi se da je tadašnji OTV dio tog nastupa koristio u špici jedne emisije. Bio sam na XIV. kongresu u Beogradu početkom 1990. Glasanjem 100 od 103 člana hrvatske delegacije napustili smo kongres nakon Ivičina javnog istupa. Sutradan sam zajedno s Brankom Caratanom, Dragom Dmitrovićem i Celestinom Sardelićem, koliko se sjećam, na tadašnjoj TV Zagreb obrazložao odluku da se ode iz Beograda.

:: U drugoj polovici osamdesetih bili ste jedan od najmoćnijih komunističkih političara u Hrvatskoj. Bili ste dio Špiljakove političke frakcije?

Mislim da bi tu priču trebalo ipak demistificirati. U cijeloj svojoj političkoj karijeri dvije sam godine bio politički profesionalac na plaći. Prvi put sa 26 godina kao predsjednik omladine Zagreba 1976./77. godine. Drugi put sa 35 godina kao predsjednik Gradskog komiteta SKH Zagreb 1985./86. godine. Sve ostalo obavljao sam uz svoj redoviti posao na fakultetu uključujući i one "seanse" CK SKJ u Beogradu. Želim naglasiti da sam pripadao generaciji koja je brzo shvatila kako je pat poziciju nakon Titove smrti moguće rješavati jedino demokratizacijom. A ona nije bila moguća prije demokratizacije samog Saveza komunista. Zato smo odlučno početkom 1980. u SK i drugdje išli na tajne izbore s više kandidata, ograničenje funkcije na dva mandata, deprofesionalizaciju i povratak u vlastitu sredinu te umirovljenje starije generacije. Mika Špiljak je kao tadašnji predsjednik CK SKH razumio i konkretno podržao taj proces tako što je prvi otišao u mirovinu. Tako su se najednput pojavili deseci inženjera, liječnika, arhitekata i radnika koji su dolazili na funkcije i vraćali se u svoju sredinu s potrebnim iskustvom.

:: Jeste li vi tada bili prevedeni za Špiljakova nasljednika?

Ne, ne. Tada su to u pravilu bile jednogodišnje funkcije, ne možeš tako biti nečiji politički nasljednik.

:: Bili ste u velikom sukobu sa Šuvarom, protukandidat Račanu. Zašto ste politiku napustili sa samo pedeset godina?

Imao sam tada 44 godine. Da ne bi bilo zabune moram naglasiti da su osobni odnosi između mene i pokojnog Ivica bili vrlo korektni. Ivici Račanu nitko ne može osporiti ni oduzeti povijesnu ulogu u demokratskoj transformaciji i državnom osamostaljenju Hrvatske. Politički smo se razišli na sjednici Glavnog odbora sredinom 1994. kada je va-

:: Ne, ne. Nisam bio Špiljakov nasljednik. Bile su to jednogodišnje funkcije. Ne možeš tako biti nečiji politički nasljednik
BORIS ŠČITAR

ljalo promišljati političku budućnost i države i hrvatske ljevice. Ivica Račan i većina od tadašnjih 60-ak članova Glavnog odbora zalagala se za ujedinjenje samo s Vujićevim socijaldemokratima i postupno otvaranje prema HSLŠ-u, HSS-u, HNS-u i drugim strankama centra projektirajući tako osnove kasnijeg demokratskog bloka. Manjina kojoj sam pripadao vodila se konceptom kojim je, pored evidentno snažne desnice odnosno HDZ-a, za dugoročnu političku stabilnost Hrvatske potrebna i snažna demokratska ljevica. Tek nakon njezine vlastite konsolidacije ulazilo bi se u izborne koalicije. Politička je pretpostavka za to bila završetak sukoba koji je razdrobio hrvatsku ljevicu 1971. Njega je trebao simbolizirati izbor Mike Tripala za počasnog predsjednika, s time da Ivica Račan i dalje operativno vodi stranku. Ekonomska je pretpostavka bilo zalaganje za moderno poduzetničko-menadžersko tržišno gospodarstvo. To je značilo i odlučno napuštanje u ratu izniklog zastarjelog rentijerskog kapitalizma u čijem je ishodištu bio ekonomski neefikasan i socijalno neprihvatljiv model privatizacije. Nakon što smo na glasanju ostali u debeloj manjini sa samo 13-ak glasova, nas smo pet sveučilišnih profesora; Stipe Ivanišević, Vlado Puljiz, Ivan Šiber, Vjeran Zuppa i ja izašli iz Glavnog odbora. Odmah potom, da bi se izbjegle bilo kakve kalkulacije, u pismu Glavnom odboru obrazložio sam svoj izlazak iz SDP-a i aktivne politike. Nisam želio makar i nehotice sudjelovati u eventualnim pokušajima rušenja onoga što sam pomogao graditi. Pretpostavljam da su originalne snimke i pisma sačuvani.

Za konsolidaciju ljevice pretpostavka je bila završetak sukoba koji ju je razdrobio 1971. i simbolički povratak Mike Tripala

.....
Nakon što smo na glasanju ostali u debeloj manjini sa samo 13-ak glasova, nas pet sveučilišnih profesora, Stipe Ivanišević, Vlado Puljiz, Ivan Šiber, Vjeran Zuppa i ja, izašli smo iz Glavnog odbora

.....
Odmah potom, da bi se izbjegle bilo kakve kalkulacije, u pismu Glavnom odboru obrazložio sam svoj izlazak iz SDP-a i aktivne politike